

P. Centrem-nos en la festa de Sant Antoni. Ja ha quedat clar com comença la vostra implicació en la festa, però parlem-me de com s'organitza esta festa des del principi.

R. Natros, unes setmanes abans de la festa ens reunim i quedem d'acord per anar a buscar els llocs on podem fer el ròssec. Una vegada els tenim localitzats, ens ajuntem tres o quatre caps de setmana, o més si fa falta, i anem a collir-lo. Tallem les argelagues, els troncs de pi i els ullastres d'olivera. Tot açò ho fem natros sense cap ajuda més; bé, enguany ha vingut Pedro Ahís amb la seua tanca per a collir l'ullastre més gran, ja que fa dos anys vam anar natros amb aixadelles i ens va costar massa treure l'arbre.

El cap de setmana que es tallen els pins, portem els cavalls i baixem els troncs fins al cementeri, on els deixem fins al dia de la festa. Pel que fa a les argelagues, tallem totes les que podem i les portem amb tractors al pati del Borrós. Enguany hem tallat uns 800 quilos.

També cal buscar un carro per a carregar-lo amb el ròssec. Açò fins ara era la part més problemàtica, ja que de carros en bones condicions no n'hi ha massa i els que hi han, els seus propietaris no els volen deixar o no els volen vendre per què les quantitats que podem pagar no són molt altes i prefereixen conservar-los ells. Natros necessitem un bon carro, és a dir un carro que pugui carregar dos mil cinc-cents o tres mil quilos i eixe és el gran problema, cal tindre en compte que avui quasi no es fan carros i quasi no se n'arreglen. En resum, carros vells n'hi han molts però estan quasi abandonats i acabaran podrits o corcats.

Ens ha tocat anar voltes vegades per eixe terme a buscar carros abandonats i tractar d'arreglar-los per a la festa. Com a curiositat dir que un any vam carregar el carro amb llenya i quan anàvem cap al cementeri es van trencar una roda i va caure tot el ròssec. No vam tindre més remei que buscar tractors per a carregar la llenya. Hi havia mil quatre-cents quilos. Vam anar pel terme per a buscar carros abandonats per a trobar peces en bon estat i fer-ne un de bo. Fins a tres carros vam haver de buscar per tal d'aconseguir-ne un. Vam haver de traure'n un de baix d'una caseta de camp assolada. Per fi, amb amenaces de denúncies judicials incloses, vam poder fer-ne un.

De moment aquest problema el tenim solucionat, ara fa dos anys Miguel de Patequilla ens va deixar un carro que hem arreglat tant com hem pogut per tal

d'utilitzar-lo per a l'entrada del ròssec. La nostra intenció és comprar-ne un per a la colla i així no caldrà patir més.

Quan per fi aplega el dissabte de Sant Antoni ja tenim carregades les argelagues i la llenya al carro i ja hem buscat amics de Benlloch, Torreblanca, Benicarló i d'altres pobles que també tenen afició a la festa, per tal que porten els seus animals i ens ajuden a entrar el ròssec.

Eixe dissabte la gent de la colla, els que venen de fora i tots els del poble que volen vindre, acudim fins al mas dels Arcs, on esmorzem, arreglem el carro i els animals i anem cap al cementeri on enganxem els troncs als animals. Pel camí del cementeri baixem fins al centre de salut, allí portem també el carro que ja està carregat per a començar l'arrossegada per la Raval de València fins a la plaça d'Espanya.

Enguany en la rossegada han participat nou cavalls de tir i dotze de passeig, a més d'un parell de ponis.

Des de fa dos anys l'arrossegada es fa en dues tandes, perquè siga el més vistosa possible i perquè tot el ròssec que hem preparat seria molt complicat dur-lo en un sol viatge. El primer viatge fins a la plaça el fa un cavall amb el carro i les argelagues, quatre cavalls que arrastren els dos troncs de pi i els altres quatre amb l'ullastre d'olivera menut. Una vegada descarregat el ròssec, tots els animals junts tornen cap al Centre de Salut per a tornar a carregar tot el que queda.

I el que queda és l'ullastre més gran, tan gran com hem pogut tallar, fins a l'extrem que enguany no passava per la Raval de València per culpa d'un cotxe mal aparcat que es va haver de retirar amb la grua.

Enganxem tots els cavalls a este ullastre i amb l'ajuda de tots els de la Colla i de tots els que volen estirar, comencem l'arrossegada de l'ullastre que, per supòsit és la més espectacular.

Una vegada el ròssec ja està tot a la plaça d'Espanya col·laborem, des de fa dos anys, en la "plantà de la foguera". Abans se n'ocupaven d'açò els treballadors de l'Ajuntament, però, com ja hem dit, els dos darrers anys col·laborem també natros donat que hi ha molt de ròssec i costa molt muntar la foguera. Ací també s'arromanguen regidors de l'Ajuntament i més gent que ha anat a vore l'arrossegada.

Després de plantar la foguera dinem tots junts.